

PODPOŘE MLADÝCH UPRCHLÍKŮ PŘI PŘECHODU DO DOSPĚLOSTI

Doporučení CM/Rec(2019)4

COUNCIL OF EUROPE

CONSEIL DE L'EUROPE

PODPOŘE MLADÝCH UPRCHLÍKŮ PŘI PŘECHODU DO DOSPĚLOSTI

Doporučení CM/Rec(2019)4

Přijato Výborem ministrů dne 24. dubna 2019
na 1344. zasedání zástupců ministrů

English edition:
*Supporting young refugees
in transition to adulthood*

Reproduction of the texts in this publication is authorised provided the full title and the source, namely the Council of Europe, are cited. If they are intended to be used for commercial purposes or translated into one of the non-official languages of the Council of Europe, please [contact publishing@coe.int](mailto:contact_publishing@coe.int).

Cover and layout: Documents and Publications Production Department (SPDP), Council of Europe

© Council of Europe, April 2022
Printed at the Council of Europe

Obsah

DOPORUČENÍ CM/REC(2019)4	5
Dodatek k doporučení CM/Rec(2019)4 Výboru ministrů členským státům o podpoře mladých uprchlíků při přechodu do dospělosti	9

Doporučení CM/Rec(2019)4

*(Přijato Výborem ministrů dne 24. dubna 2019)
na 1344. zasedání zástupců ministrů)*

Výbor ministrů na základě ustanovení článku 15.b Statutu Rady Evropy,

vzhledem k tomu, že cílem Rady Evropy je dosáhnout větší jednoty mezi jejími členy za účelem ochrany a uskutečňování ideálů a zásad, které jsou jejich společným dědictvím;

potvrzuje zásadu rovné důstojnosti všech lidských bytostí a zásadu plného a rovného užívání lidských práv a základních svobod každým, kdo podléhá jurisdikci státu, bez ohledu na jeho státní příslušnost, migraci, pobyt nebo jiný status;

maje na zřeteli Úmluvu o ochraně lidských práv a základních svobod (ETS č. 5) a její protokoly, Evropskou sociální chartu (ETS č. 35 a její revidovanou verzi ETS č. 163), Úmluvu Rady Evropy o opatřeních proti obchodování s lidmi (CETS č. 1), 197), Úmluvu Rady Evropy o ochraně dětí před sexuálním vykořisťováním a sexuálním zneužíváním (CETS č. 201), Úmluvu Rady Evropy o prevenci a potírání násilí na ženách a domácího násilí (CETS č. 210) a další evropské a mezinárodní právní nástroje;

maje na zřeteli povinnosti států vůči dětem a mladým lidem, jak jsou definovány v Úmluvě OSN o právech dítěte a v Úmluvě OSN o právním postavení uprchlíků a jejím protokolu z roku 1967;

s ohledem na Společný obecný komentář č. 3 (2017) Výboru pro ochranu práv všech migrujících pracovníků a členů jejich rodin a č. 22 (2017) Výboru pro práva dítěte o obecných zásadách týkajících se lidských práv dětí v kontextu mezinárodní migrace a na Společný obecný komentář č. 4 (2017) Výboru pro ochranu práv migrujících pracovníků a členů jejich rodin. 4 (2017) Výboru pro ochranu práv všech migrujících pracovníků a členů jejich rodin a č. 23 (2017) Výboru pro práva dítěte o povinnostech státu týkajících se lidských práv dětí v kontextu mezinárodní migrace v zemích původu, tranzitu, destinace a návratu;

s odvoláním na rezoluci [CM/Res\(2008\)23](#) o politice Rady Evropy v oblasti mládeže, doporučení [CM/Rec\(2017\)4](#) o práci s mládeží, doporučení [CM/Rec\(2016\)7](#) o přístupu mladých lidí k právům a doporučení [CM/Rec\(2010\)7](#) o Chartě Rady Evropy o výchově k demokratickému občanství a k lidským právům;

s odvoláním na doporučení [CM/Rec\(2007\)9](#) o projektech zaměřených na život nezletilých migrantů bez doprovodu;

s odvoláním na rezoluci Parlamentního shromáždění 1810 (2011) «Děti bez doprovodu v Evropě: otázky příjezdu, pobytu a návratu», rezoluci 1996 (2014) «Děti migrantů: jaká práva v 18 letech?», rezoluci 2136 (2016) o harmonizaci ochrany nezletilých osob bez doprovodu v Evropě a rezoluci 2159 (2017) o ochraně žen a dívek z řad uprchlíků před genderově podmíněným násilím;

maje na paměti Strategii Rady Evropy pro práva dítěte (2016-2021), Strategii Rady Evropy pro rovnost žen a mužů 2018-2023 a Prohlášení Smíšené rady Rady Evropy pro mládež k uprchlické krizi v Evropě (2015);

maje rovněž na zřeteli Newyorskou deklaraci pro uprchlíky a migranty (2016), rezoluci OSN A/RES/70/1 «Přeměna našeho světa: Agenda pro udržitelný rozvoj 2030» a cíle udržitelného rozvoje, zejména cíle 4, 5 a 16, a rezoluci Rady bezpečnosti OSN 1325 (2000) o ženách, míru a bezpečnosti a rezoluci 2250 (2015) o mládeži, míru a bezpečnosti;

s ohledem na Akční plán Rady Evropy na ochranu dětí z řad uprchlíků a migrantů v Evropě (2017-2019);

uznává význam dosažení soudržnosti a součinnosti s úsilím všech příslušných zúčastněných stran, zejména s Evropskou unií;

hluboce znepokojen tím, že mladí uprchlíci patří mezi nejzranitelnější skupiny kvůli zážitkům, které mohou zahrnovat násilí, vykořisťování a traumata, a také kvůli přetrvávajícímu riziku porušování jejich lidských práv a základních svobod, zejména pokud jde o ty, kteří nemají doprovod nebo byli odděleni od svých rodin;

hluboce znepokojen tím, že mladé uprchlice jsou vystaveny vyššímu riziku porušování lidských práv vzhledem k jejich větší zranitelnosti vůči různým formám násilí na ženách, jako je znásilnění, sexuální napadení, sexuální obtěžování, domácí násilí, nucené sňatky, mrzačení ženských pohlavních orgánů a obchodování s lidmi za účelem sexuálního vykořisťování;

hluboce znepokojen tím, že po dosažení plnoletosti, kdy již nejsou pod ochranou Úmluvy OSN o právech dítěte, nemají mladí uprchlíci přístup ke stejným

právům a příležitostem, jaké měli jako děti, a že mnozí z nich budou jako dospělí pravděpodobně čelit náhlé změně v dostupnosti služeb a podpory v mnoha oblastech, včetně sociálního zabezpečení, vzdělávání, zdravotní péče a psychosociální podpory, volnočasových a rekreačních aktivit, bydlení a speciálního ubytování, informací o příslušných správních postupech a dalších základních služeb;

vědom si toho, že nedostatek podpory a obtíže v přístupu k jejich právům mohou vést k tomu, že se mladí uprchlíci začnou skrývat, čímž ohrožují svou bezpečnost a vystavují se násilí, vykořisťování a/nebo obchodování s lidmi;

vědom si toho, že nejlepší zájem dítěte je prvořadým hlediskem při jakémkoli rozhodování týkajícím se dětí až do věku 18 let a že po dosažení tohoto věku může nejlepší zájem mladého člověka přestat být tímto prvořadým hlediskem;

uznáváje výzvy, kterým čelí všichni mladí lidé při přechodu do dospělosti a samostatného života, a poukazuje na zvláštní požadavky a obtíže, kterým čelí mladí uprchlíci, zejména na nejistotu ohledně nevyřízených žádostí o azyl a budoucího statusu pobytu, jakož i na četné překážky bránící úspěšné integraci v nové společnosti, často včetně obtěžování a diskriminace;

konstatuje, že vzdělání, ubytování, zaměstnání a zdravotní péče, včetně přístupu k psychosociální podpoře, nejenže patří mezi práva, ale slouží také k usnadnění sociálního začlenění mladých lidí a pomáhají snižovat riziko, že budou vystaveni násilí, vykořisťování a zneužívání, včetně násilí a diskriminace na základě pohlaví;

připomíná, že členské státy mají povinnost zajistit dodržování všech lidských práv, jakož i dalších práv podle vnitrostátního a mezinárodního práva, a tyto povinnosti se vztahují i na mladé uprchlíky v jejich jurisdikci;

konstatuje, že cílem politiky Rady Evropy v oblasti mládeže je poskytnout všem mladým lidem bez diskriminace či předběžných podmínek a na rovnoprávném základě příležitosti k plnému zapojení do všech aspektů života společnosti, a s poukazem na potřebu koordinovaně reagovat na zacházení s mladými uprchlíky při přechodu do dospělosti;

s vědomím důležité role, kterou hraje práce s mládeží a neformální vzdělávání/ učení při podpoře začleňování mladých uprchlíků a při rozvoji schopností k aktivnímu občanství a demokratické účasti,

doporučuje vládám členských států:

1. prosazovat a uplatňovat pokyny navržené v příloze tohoto doporučení, jejichž cílem je zajistit, aby mladí uprchlíci po dosažení věku 18 let obdrželi dodatečnou dočasnou podporu, která jim zajistí přístup k jejich právům, a uznat a posílit úlohu práce s mládeží a celého sektoru mládeže při prosazování lepšího přístupu k těmto právům, a to i prostřednictvím jejich úsilí zaměřeného na budování sociální soudržnosti a začleňování;
2. při provádění těchto pokynů náležitě zohlednit specifické potřeby a situace mladých žen a mladých mužů;
3. podle potřeby zohlednit tyto pokyny při revizi vnitrostátních právních předpisů, strategií a postupů, aby bylo možné provést nezbytné reformy k implementaci tohoto doporučení;
4. zajistit plošné šíření těchto pokynů v celém odvětví péče o mládež a mezi příslušnými vnitrostátními orgány, odborníky a zúčastněnými stranami, zejména těmi, kteří pracují pro děti a mládež a s dětmi a mládeží;
5. využívat stávající mechanismy nebo případně zřídit nové, a to jak na vnitrostátní, tak na evropské úrovni, k podpoře, přezkumu a sdílení pokroku při realizaci těchto pokynů a zapojit do tohoto procesu organizace, které pracují s uprchlíky a mladými lidmi.

Dodatek k doporučení CM/Rec(2019)4 Výboru ministrů členským státům o podpoře mladých uprchlíků při přechodu do dospělosti

Pokyny

I. Oblast působnosti a účel

1. Pro účely tohoto doporučení se «mladými uprchlíky na prahu dospělosti» rozumí mladí lidé, kteří dosáhli věku 18 let, přišli do Evropy jako děti a získali nebo splňují podmínky pro přiznání postavení uprchlíka podle Úmluvy OSN o právním postavení uprchlíků nebo pro přiznání doplňkové ochrany podle právních předpisů Evropské unie nebo vnitrostátních právních předpisů.
2. Členské státy jsou rovněž vybízeny, aby toto doporučení uplatňovaly na mladé lidi, kteří dosáhli věku 18 let, kteří přišli do Evropy jako děti a kteří požádali o přiznání postavení uprchlíka podle Úmluvy OSN o právním postavení uprchlíků nebo o doplňkovou ochranu podle právních předpisů Evropské unie nebo vnitrostátních právních předpisů.
3. Doba trvání dodatečné dočasné podpory by měla být stanovena v souladu s rámcem vnitrostátní nebo regionální politiky a podle individuálních potřeb dotčených mladých uprchlíků.
4. Žádným ustanovením tohoto doporučení nejsou dotčena ustanovení vnitrostátních právních předpisů nebo mezinárodního práva platného v členských státech, která jsou pro mladé uprchlíky příznivější, ani jím není dotčen výkon práv mladých uprchlíků jakožto dospělých osob.

II. Ochrana práv a příležitostí mladých uprchlíků na prahu dospělosti

Právní rámec

5. Členské státy jsou vybízeny, aby zlepšily právní rámec pro mladé uprchlíky na prahu dospělosti.
6. Za účelem plánování a usnadnění přechodu mladých uprchlíků do dospělosti by členské státy měly v případě potřeby podporovat komplexní mezioborovou spolupráci mezi institucemi v oblastech, jako je ochrana dětí, mládeže, zdraví, vzdělávání, sociální ochrana nebo sociální zabezpečení, migrace, spravedlnost a rovnost žen a mužů, a to případně i mezi vnitrostátními, místními a regionálními orgány. Sdílení informací mezi těmito institucemi by mělo zlepšit koordinaci služeb a přístup mladých lidí k potřebným službám.

Nediskriminace a ochrana

7. Členské státy by měly mladým uprchlíkům na přechodu do dospělosti poskytnout bez diskriminace potřebnou podporu a ochranu a měly by náležitě zohlednit potřeby všech ohrožených mladých uprchlíků, jako jsou osoby, které zažily sexuální a genderově podmíněné násilí, obchodování s lidmi nebo vykořisťování. Členské státy by měly odpovídajícím způsobem řešit diskriminační praktiky, kterým čelí mladí uprchlíci na přechodu do dospělosti.

Sociální služby, ubytování a sociální dávky

8. Tam, kde je to vhodné a nezbytné, by členské státy měly zajistit, aby mladí uprchlíci na prahu dospělosti měli přístup k sociálním službám, které jim poskytnou podporu a pomoc a umožní jim tak účinný přístup k jejich právům a k běžným sociálním službám. Tato podpora a pomoc by měla podle potřeby zahrnovat kulturní a genderově citlivé aspekty a pokud možno zajistit kontinuitu vztahu s kontaktní osobou v souladu s názory samotných mladých uprchlíků.

9. Členské státy by měly dbát, aby v případě potřeby měli mladí uprchlíci v období přechodu k dospělosti přístup k sociálním dávkám a ubytování, a tím jim byla zajištěna přiměřená životní úroveň.

10. Mělo by být zajištěno vhodné ubytování s veškerým potřebným zájmem a při respektování soukromí a nutnosti chránit mladé uprchlíky na prahu dospělosti před všemi formami násilí. Takové ubytování by mělo umožňovat přístup k odpovídajícímu vzdělání a podporovat sociální integraci, včetně ubytování v rodinách nebo komunitách, pokud je to vhodné a v souladu s přáními všech zúčastněných stran.

11. Členské státy jsou nabádány, aby před umístěním mladých uprchlíků na prahu dospělosti do ubytovacích zařízení náležitě dbaly na to, aby sociální a komunitní vazby vytvořené během jejich pobytu v zařízeních pro děti zůstaly v jejich geografické blízkosti.

12. Členské státy by se měly v souladu se svým vnitrostátním právem vyvarovat umístování mladých uprchlíků na prahu dospělosti do záchytných zařízení, včetně faktické detence.

Přístup ke vzdělání

13. Členské státy by měly mladým uprchlíkům na prahu dospělosti poskytnout vzdělání v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy, s cílem podpořit jejich integraci a začlenění do společnosti.

14. Členské státy by měly v souladu se svými vnitrostátními zákony a předpisy zajistit mladým uprchlíkům na přechodu do dospělosti trvalý přístup ke vzdělávacím programům, do nichž se zapsali jako děti, a bránit předčasnému ukončení školní docházky.

15. Členské státy by měly v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy mladým uprchlíkům na prahu dospělosti umožnit plynule navázat na jazykové vzdělávání a pokud možno poskytnout certifikaci jejich jazykových znalostí po celé přechodné období podle jejich potřeb a s cílem usnadnit jejich integraci a začlenění do společnosti..

16. Členské státy jsou vybízeny, aby v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy poskytovaly mladým uprchlíkům na prahu dospělosti příležitosti k využívání evropských vzdělávacích programů, včetně poskytnutí příslušných cestovních dokladů, pokud tyto programy zahrnují cestování.

17. Členské státy by měly v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy zajistit mladým uprchlíkům na přechodu k dospělosti přístup k odbornému vzdělávání a učňovské přípravě jakožto prostředku dalšího rozvoje dovedností a vzdělávání a zajištění lepšího uplatnění v zaměstnání.

18. Členské státy by měly v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy uznávat a osvědčovat předchozí vzdělání a kvalifikaci mladých uprchlíků v souladu se zavedenými systémy uznávání a doporučením Výboru Lisabonské úmluvy o uznávání kvalifikací uprchlíků, vysídlených osob a osob v situaci podobné uprchlictví.

19. Členské státy by měly v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy poskytovat mladým uprchlíkům na přechodu do dospělosti příležitost ke vzdělávání v oblasti demokratického občanství a lidských práv v rámci formálního i neformálního vzdělávání/učení.

Zdravotní péče a psychologická podpora

20. Členské státy by měly mladým uprchlíkům při přechodu do dospělosti poskytnout bezplatnou a komplexní zdravotní péči, včetně péče o duševní zdraví, v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy..

21. Členské státy by měly mladým uprchlíkům poskytovat psychologickou podporu za stejných podmínek jako svým vlastním občanům, včetně specializovaných služeb v oblasti duševního zdraví, se zvláštním zřetelem na stres z vysídlení, zkušenosti s genderově podmíněným násilím a nejistotu azylového řízení, jakož i na obtíže, které zažívají při přechodu do dospělosti.
22. Členské státy by měly, vzhledem k jejich mimořádné zranitelnosti, věnovat zvláštní pozornost zdravotním a psychickým potřebám mladých uprchlíků, kteří přišli do Evropy jako děti bez doprovodu a odloučené děti.
23. Členské státy by měly mladým uprchlíkům na prahu dospělosti poskytnout přístup ke vzdělávání v oblasti sexuálního a reprodukčního zdraví.

Přístup k informacím a právnímu poradenství

24. Členské státy by měly mladým uprchlíkům poskytnout včasné, jasné a transparentní informace o všech změnách nebo důsledcích pro jejich práva a povinnosti jež nastávají dosažením plnoletosti, včetně všech práv uvedených v tomto doporučení.
25. Členské státy by měly všechny tyto informace a poradenství zajistit v přístupné formě, která zohledňuje genderové a kulturní aspekty a je poskytována v jazyce, kterému dotyčné osoby rozumí; v případě potřeby by měla být nabídnuta podpora nebo poradenství.
26. Členské státy by měly v případě potřeby poskytnout mladým uprchlíkům na prahu dospělosti přístup k bezplatnému právnímu poradenství ohledně jejich imigračního statusu a přístupu k právům.

Právo na slučování rodin

27. Členské státy by v souladu se svými závazky vyplývajícími z Evropské úmluvy o lidských právech a z mezinárodního práva měly zajistit právo mladých uprchlíků na sloučení rodiny a usilovat o účinné správní postupy k zajištění tohoto práva.

Zaměstnání

28. Členské státy by měly v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy zajistit mladým uprchlíkům na prahu dospělosti přístup na trh práce za stejných podmínek jako svým občanům.
29. Členské státy by měly v případě potřeby a v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy poskytovat mladým uprchlíkům na přechodu do

dospělosti informace o zaměstnání, poradenství, příležitosti k rozvoji dovedností, a to i v oblasti informačních a komunikačních technologií a digitálních dovedností, a další podporu při hledání a zajišťování zaměstnání.

Projekty do života

30. Pokud mladí uprchlíci na prahu dospělosti začali rozvíjet své životní projekty před dosažením plnoletosti, měli by mít možnost je dokončit za podmínek stanovených v doporučení [CM/Rec\(2007\)9](#) o životních projektech pro nezletilé migranty bez doprovodu.

III. Uznání a podpora role, již při usnadňování přístupu mladých uprchlíků na prahu dospělosti k jejich právům a při jejich dalším začleňování do společnosti hraje práce s mládeží.

Uznání role práce s mládeží a její podpora

31. Členské státy by měly podporovat začleňování a integraci mladých uprchlíků na prahu dospělosti tím, že využijí potenciál práce s mládeží založený na holistických přístupech, které podporují jejich osobní a sociální rozvoj a mezikulturní dovednosti. Členské státy a další zúčastněné strany v sektoru mládeže jsou vybízeny, aby se snažily více dozvědět a lépe pochopit situaci, zkušenosti a aspirace mladých uprchlíků v období přechodu do dospělosti a způsoby, jakými je může sektor mládeže podpořit.

32. Členské státy jsou vybízeny aby propagovaly a podporovaly práci s mládeží a neformální vzdělávání/učení zaměřené na mladé uprchlíky na prahu dospělosti, jejichž cílem je:

- i. poskytovat příležitosti pro vzdělávání v oblasti demokratického občanství a výchovy k lidským právům ve formálním i neformálním vzdělávání/učení;
- ii. rozvíjet jejich znalosti a schopnosti s cílem dialogu napříč kulturami a náboženstvím a sociálního začlenění v odlišné společnosti;
- iii. rozvíjet digitální a informační gramotnost a vůdčí schopnosti;
- iv. podporovat rozvoj jazykových a komunikačních dovedností;
- v. podporovat jejich uplatnění v kulturních nebo sociálních projektech a podněcovat projekty, jež sami povedou;
- vi. poskytovat příležitosti pro mentoring a vzájemné vzdělávání/učení;
- vii. nabízet příležitosti pro sportovní, kulturní, umělecké, divadelní a rekreační aktivity;

- viii. využívat a rozvíjet kompetence mladých lidí v oblasti online vzdělávání.;
- ix. vypracovat dlouhodobé strategie pro jejich začlenění založené na rovných příležitostech;
- x. rozvíjet jejich sebedůvěru, odolnost a důvěru při budování pozitivních vztahů.;
- xi. umožnit přístup k národním a evropským vzdělávacím programům a programům mobility.

33. Členské státy by měly dbát, aby aktivity v rámci práce s mládeží - uprchlíky na prahu dospělosti podporovaly jejich duševní pohodu, a to s ohledem na možné emocionální problémy vyplývající z minulých zkušeností a problémy spojené se začleněním do nové společnosti. V případě potřeby by měli být mladí uprchlíci při přechodu do dospělosti odkázáni na struktury, které jsou schopny takovou podporu poskytnout.

34. V souladu s vnitrostátními zákony a předpisy by pracovníci s mládeží měli absolvovat zvláštní školení, včetně první pomoci v oblasti duševního zdraví, aby mohli reagovat na konkrétní potřeby mladých uprchlíků při přechodu do dospělosti a poskytovat jim vhodnou podporu.

35. Členské státy jsou vybízeny k podpoře mládežnických organizací a práce s mládeží, které nabízejí neformální vzdělávání/možnosti učení pro mladé uprchlíky na prahu dospělosti, a to prostřednictvím financování programů a projektů a vytváření specifických a relevantních možností odborné přípravy pro pracovníky s mládeží, včetně vzájemného učení a sdílení postupů.

36. Mládežnické organizace a sektor práce s mládeží by měly být podporovány a vybízeny k tomu, aby mladým uprchlíkům při přechodu do dospělosti poskytovaly vhodné volnočasové a rekreační aktivity, které podporují jejich růst, rozvoj, duševní pohodu a integraci do společnosti.

37. Členské státy jsou vybízeny, aby podporovaly a usnadňovaly zapojení mladých uprchlíků na prahu dospělosti, včetně těch, kteří jsou drženi v záchytných střediscích, do všech činností v oblasti práce s mládeží a neformálního vzdělávání/učení pro mladé lidi, a to bez diskriminace a bez ohledu na jejich právní postavení; státy by měly dbát, aby přístup k těmto programům a činnostem nebyl omezen.

38. Členské státy jsou vybízeny, aby poskytly prostory pro práci s mládeží ve všech místech nebo v blízkosti míst, kde pobývají mladí uprchlíci na prahu dospělosti, bez ohledu na to, jak přechodná tato opatření mohou být; jestliže

taková zařízení nejsou k dispozici, měli by mladí uprchlíci využívat podpory mobilního týmu pracovníků s mládeží všude tam, kde je to vhodné.

39. Členské státy by měly podporovat a rozšiřovat informace o roli práce s mládeží a neformálního vzdělávání/učení při podpoře sociálního začlenění a účasti mladých uprchlíků na prahu dospělosti mezi příslušnými institucemi a organizacemi.

40. Členské státy jsou vybízeny k tomu, aby mladým uprchlíkům poskytovaly informace o práci s mládeží a možnostech neformálního vzdělávání/učení v přístupné formě, která zohledňuje genderové a kulturní aspekty, a v jazyce, kterému dotyčné osoby rozumí.

41. Členské státy by měly zajistit, aby vnitrostátní a evropské programy pro mládež byly reálně dostupné a v případě potřeby také přizpůsobené potřebám mladých uprchlíků na prahu dospělosti s cílem rozvíjet jejich dovednosti a schopnosti a zapojit je do širší společnosti. Informace o těchto programech by měly být zpřístupněny těmto mladým uprchlíkům a ti by měli být podporováni a vybízeni, aby se do nich hlásili.

42. Členské státy by měly spolupracovat s příslušnými mládežnickými organizacemi, zařízeními pro práci s mládeží, místními orgány a dalšími institucemi, které se zabývají mladými lidmi a neformálním vzděláváním/učením, s cílem vyměňovat si příklady osvědčených postupů práce s mládeží a neformálního vzdělávání/učení zaměřeného na mladé uprchlíky na prahu dospělosti.

43. Členské státy by měly podporovat spolupráci mezi sektory zabývajícími se prací s mládeží, migrací a případně dalšími, s cílem poskytovat vhodné služby mladým uprchlíkům na cestě k dospělosti.

Účast ve společnosti a v rozhodovacích procesech

44. Členské státy a další strany zapojené do práce s mládeží a do politiky mládeže by měly v souladu s vnitrostátními právními předpisy a praxí pomáhat budovat potenciál mladých uprchlíků při přechodu do dospělosti tím, že jim poskytnou prostor, kde se budou moci organizovat a vyjadřovat, komunikovat s mladými lidmi z hostitelské země a smysluplně se zapojovat, včetně podpory zakládání organizací, které mladí uprchlíci povedou.

45. Je třeba zvážit zvláštní podporu, která by umožnila účast těch mladých uprchlíků ve fázi přechodu do dospělosti, kteří mohou být méně aktivní, neviditelní nebo vystaveni obtěžování či diskriminaci.

46. Členské státy a místní orgány by měly usilovat o rozvoj udržitelných krátkodobých, střednědobých a dlouhodobých programů, které propojí mladé uprchlíky na prahu dospělosti s místním obyvatelstvem, s cílem podpořit jejich začlenění a účast v místní komunitě.

47. Vládní a nevládní subjekty působící v oblasti politiky mládeže a další státní orgány jsou vybízeny k tomu, aby s mladými uprchlíky v období přechodu do dospělosti aktivně spolupracovaly a podporovaly je v jejich kulturní, politické a společenské aktivitě, mimo jiné tím, že budou podněcovat jejich účast na různých fórech a v iniciativách občanské společnosti, zejména v otázkách, které se jich přímo týkají.

48. Při navrhování strategických opatření a projektů, které mají dopad na mladé uprchlíky v období přechodu do dospělosti nebo jsou na ně zaměřeny, by členské státy měly konzultovat a zapojit národní rady mládeže a mládežnické organizace, včetně těch, které zastupují samotné mladé uprchlíky.

49. Národní rady mládeže a mládežnické organizace by měly být nabádány k tomu, aby do svých programů a do svých organizací mladé uprchlíky na prahu dospělosti zapojovaly.

Osvěta

50. Členské státy jsou vybízeny, aby realizovaly a podporovaly osvětovou činnost nebo kampaně zaměřené na boj proti mylným představám, stereotypům, předsudkům a diskriminaci mladých uprchlíků a aby podporovaly mezikulturní a mezináboženský přístup směřující k hlubšímu pochopení specifické situace mladých uprchlíků na prahu dospělosti.

Mladí lidé patří k nejzranitelnějším skupinám v důsledku zkušeností, které mohou zahrnovat násilí, vykořisťování a traumata, jakož i přetrvávajícího rizika porušování jejich lidských práv a základních svobod, což se týká zejména těch, kteří nemají doprovod nebo byli odloučeni od svých rodin.

Po dosažení plnoletosti již mladí uprchlíci nemají přístup ke stejným právům a příležitostem, jaké měli jako děti, a mnozí z nich se jako dospělí budou pravděpodobně muset vyrovnat s náhlou změnou v přístupu ke službám a podpoře v mnoha oblastech.

Cílem tohoto doporučení je ochránit práva a příležitosti mladých uprchlíků na cestě k dospělosti (tj. mladých lidí, kteří dosáhli věku 18 let, přišli do Evropy jako děti a získali status uprchlíka nebo splňují podmínky pro jeho získání).

Poskytnutím přístupu ke vzdělání, ubytování, zaměstnání a zdravotní péči se usnadní jejich sociální začlenění a sníží se riziko, že budou vystaveni násilí, vykořisťování a zneužívání, včetně násilí a diskriminace na základě pohlaví.

Práce s mládeží v celé své rozmanitosti může být také silným základem pro sociální začleňování mladých uprchlíků a její působení v oblasti integrace mladých uprchlíků při přechodu do dospělosti by mělo být předmětem povzbuzení a podpory.

www.coe.int

Rada Evropy je čelnou organizací pro lidská práva na evropském kontinentě. Sdružuje 46 států, včetně všech členských států Evropské unie. Všechny členské státy Rady Evropy se přihlásily k Evropské úmluvě pro lidská práva, dohodě uzavřené s cílem ochrany lidských práv, demokracie a právního státu. Nad dodržováním Úmluvy v jednotlivých členských státech bdí Evropský soud pro lidská práva.

COUNCIL OF EUROPE

CONSEIL DE L'EUROPE